

INFORMATIEBRIEF AAN DE VRIENDEN VAN HET KITALE AIDS PROGRAMME

Kitale, 8 september 2012

Beste mensen,

Ongelooflijk, er zijn sinds mijn laatste vriendenbrief alweer 6 maanden verstreken!
En wat is er weer veel gebeurd in die tijd: We hadden (zoals gewoonlijk) een druk programma met cursussen, bezoeken aan vrijwilligers, een enthousiaste KAP Field Day, studies van stafleden, jaarlijkse audit (controle van de financiële administratie), netwerkbijeenkomsten en stapels rapporten. Erg leuk en hartverwarmend was het bezoek van Wil en Casper Blezer uit Amsterdam. Als bestuurslid vertegenwoordigde Wil ook onze Stichting Vrienden van het KAP!

Zojuist werd ik op straat gepasseerd door onze 'MIVA-auto' op weg naar het platteland. De modder zat er nog dik op van de reis van gisteren toen we een lesdag voor onze vrijwilligers op Mount Elgon hadden. Vanwege de al weken durende regens hadden we ons eerst eens stevig op het hoofd gekrabd of het wel verantwoord was om die reis te maken. Maar eergisteren had de zon weer een paar uur flink geschinen. Bovendien moeten sommige deelnemers zo'n 4 uur heen en weer terug lopen om mee te kunnen doen. Door afwezigheid van een mobiel netwerk konden wij ze niet bereiken om de bijeenkomst af te zeggen. Gelukkig maar dat we toch gegaan zijn! Er kwamen uiteindelijk 30 vrijwilligers, waarvan de meesten jongeren.

De dag begon met een theatervoorstellinkje op de koude, natte en modderige markt. U zou het eens moeten zien: Enkele deelnemers organiseren een scène - gisteren een luide echtelijke ruzie - waar marktbezoekers nieuwsgierig heensnellen. Wanneer er voldoende omstanders zijn - een paar minuten is genoeg! - beginnen de deelnemers plots te zingen, in hun handen te klappen en op een enorme drum te slaan, waarna de voorstelling kan beginnen. Het thema van gisteren was: *trauma, alcoholmisbruik en geweld*.

Dat sloeg erg aan en de deelnemers gingen naar huis vol enthousiaste zelfgemaakte actieplannen om dit ook in hun thuisgebieden aan te kaarten.

Voor de verandering is het misschien leuk om deze keer eens wat te vertellen uit het dagelijks leven van twee van onze stafleden.

Shakila Omar, assistent-coördinatrice van ons Kitale AIDS Programma, is oorspronkelijk door ons als vrijwilligster en trainer van de Pangani Moskee opgeleid. Ze was zeer actief en bleek heel getalenteerd te zijn. Reden genoeg om haar vier jaar geleden uit te nodigen om zich als staf lid bij KAP te voegen. Voor ons werk heeft Shakila inmiddels bijna haar diploma in 'Management' behaald, zij is heel bekwaam en toegewijd en maakt lange dagen.

Samen met haar man, schoonmoeder en 2 zoontjes van inmiddels 6 en 8 jaar woont ze in een zelfgebouwd palen-met-klei-huisje in een van Kitale's volkswijken, Het piepkleine lapje grond om hun huis is tot aan de deur toe beplant met maïs, voor wat extra eten op tafel.

Enkele weken geleden verlieten we het kantoor erg laat, in het halfdonker en met een knallend onweer. Om 8 uur belde Shakila mij op: "Jacinta, drama! Drama!!" Bij thuiskomst bleek de zeer druk bevolkte buurt te zijn overstroomd en het water de moddermuren van haar huisje flink te hebben beschadigd. Ook door de vloeren kwam het water naar boven. Ze vond haar twee zoontjes alleen thuis, bovenop hun stapelbed vanwaar zij angstig het water hadden zien stijgen. Plastic mokken, pannen en kerosinestelletje dreven rond, het water stond kniehoog en de matrassen waren gulzig volgezogen. Uit de geur en samenstelling was wel duidelijk dat het water eerder al door hoger gelegen latrines en vuilnishopen was gestroomd..... Met 'Oma' en man, inmiddels ook gearriveerd uit de stad waar zij op straat maïszakken verkopen, werd er vervolgens de hele nacht gehoosd, de muren versterkt en alles gewassen. Toen ik de volgende morgen op bezoek kwam hing overal al wasgoed in de opkomende zon.

2

Shakila wilde niet meer dan 1 dag vrij. De dag erop meldde zij zich al vroeg op kantoor met een brede lach, als een triomfantelijke overwinnaar!

Joseph Onyango, leider van onze veldwerkers, begon vorige maand enthousiast aan zijn verlof van 21 werkdagen. Een gedeelte hiervan was bestemd voor het tweede deel van zijn parttime opleiding 'Hogere Diploma in Professioneel Counselen' in Kisumu. Net daarheen vertrokken, brak er thuis op het platteland een crisis uit.

Een broer van hem, die al enige tijd psychisch ziek is, was bezig geiten dood te slaan, muren uit huizen te hakken en beddengoed in brand te steken. Buurtbewoners concludeerden daarop dat hij behekst was en sloegen hem bijna dood. Joseph besloot hem naar de psychiatrische afdeling van het ziekenhuis in Kisumu te brengen, een reis van 100 km! Hij moest alleen met zijn broer op weg, omdat iedereen te bang was om mee te gaan. Al overredend en worstelend is het hem uiteindelijk gelukt om met het openbaar vervoer op de afdeling te arriveren. Toen hij tenslotte om middernacht eindelijk het ziekenhuis verliet, probeerden rovers hem te pakken te nemen. De bestuurder van een voorbijrijdende toektoek (brommertaxi) zag het gelukkig gebeuren, hij remde af en trok Joseph naar binnen. Wonder boven wonder gaat het inmiddels met Joseph's broer zoveel beter, dat hij na drie weken uit het ziekenhuis kon worden ontslagen. Voor de eerste keer in lange tijd kan Joseph weer lachen en heeft hij zich met volle aandacht op de studie geworpen om zijn achterstand in te halen.

Wel is hij door alle moeilijkheden inmiddels platzak en ook erg moe. Als remedie heeft hij daarom gevraagd om een week eerder zijn verlof te mogen beëindigen en weer aan het werk te gaan

Het KAP team

Boven: Vlnr. Andrew, Carol, Johnstone*, Rueben*, Patrick, James*, Dorcas, Jacinta, gast: Monicah Nyambaka (voorzitster bestuur KAP Kenya).

* (bewakers)

Onder: Vlnr. Joseph, Harrison, Shakila.

Tot zover ons nieuws voor deze keer. Graag wil ik mij verontschuldigen voor het feit dat ik niet vaker wat van me laat horen. Reden is het tekort aan uren en aan dagen. Ik hoop dan ook dat mijn heel hartelijke dank voor jullie interesse en goede giften dit een beetje goed mag maken!

Tenslotte nog iets anders. Op dit moment zijn de zorgen over onze financiële positie van dien aard dat ik zo vrij ben om de **noodklok** te luiden:

3

PLEASE: HELP ONS OVER DE STREEP !

Voor het grootste deel van de begroting 2011-2012 heeft KAP een contract af kunnen sluiten met *Impulsis*, een initiatief van Edukans, ICCO en Kerk in Actie. Deze organisatie neemt 1/3 van de kosten voor haar rekening. Het overige 2/3 deel moet uit particuliere giften, zoals vrienden en bekenden (niet van ontwikkelingsorganisaties) bijeengebracht worden. In ons geval betekent dit dat *Impulsis* een bedrag van € 15.000 wilde bijdragen, onder voorwaarde dat de Stichting Vrienden van het Kitale AIDS Programme € 30.000 bij elkaar moet brengen. Het is onze Stichting inmiddels gelukt om met de steun van Nederlandse vrienden ca. € 22.500 te verzamelen!

Wij zijn hiermee uiteraard erg blij en bedanken alle goede gevers heel hartelijk!!

We hebben nog anderhalve maand te gaan om het ontbrekende bedrag van **€ 7.500** binnen te krijgen. Het niet behalen van het noodzakelijke bedrag zal niet alleen betekenen dat reeds voorbereide activiteiten niet kunnen worden uitgevoerd, maar zal ook negatieve gevolgen hebben voor eventuele toekomstige contracten met *Impulsis*. In deze tijd, waarin fondsen zo moeilijk te vinden zijn, zou het ons een extra stimulans geven om dit ontbrekende bedrag toch binnen te kunnen halen.

Bemoedigend is de inzet van de mensen hier, van deelnemers en van lokale gemeenschappen. In ons programma doen alle deelnemers mee als vrijwilligers. In het huidige Kenia zijn wij met deze aanpak een grote uitzondering! Ook draagt de lokale gemeenschap op verschillende manieren bij in natura. Om een aantal voorbeelden te noemen:

Periode Juli 011 - Juni 012

- Het gratis beschikbaar stellen van lesruimten en stoelen door deelnemende organisaties gedurende 289 workshopdagen
- Het afzien van zitgeld & transportvergoeding door 742 deelnemers, met gemiddeld zo'n 6 cursusdagen per persoon,
- Het vrij van huur beschikbaar stellen van kantoor- en garageruimte door het Katholieke bisdom van Kitale.
- Het gratis verlenen van regelmatige inzet door ca. 837 vrijwilligers gedurende 8 à 12 maanden per jaar.

Alles bij elkaar vertegenwoordigt dit een enorme kostenpost, die we hierdoor besparen op de jaarlijkse uitgaven.

Verder is het goed om te weten

- dat onze activiteiten overal zeer worden gewaardeerd,
- dat KAP ook over het afgelopen jaar *vrij was van enige fraude* en
- dat wederom door de auditor een bewijs van goede financiële administratie kon worden afgegeven!

Wanneer we het ontbrekende bedrag bijeen weten te halen, kunnen geplande activiteiten doorgaan en kunnen we waarschijnlijk ook volgend jaar op een (grote) donatie van *Impulsis* rekenen.

Nog € 7.500,-- !!!
Trek ons over de streep!

Met alvast heel veel dank en hartelijke groet!

Jacinta

4

Bezoek onze vernieuwde website - www.aidskitale.com
Met veel dank aan Anouk van Luijk.

Jacinta van Luijk - Kitale AIDS Programme - P.O.Box 371 - (30200) Kitale - Kenya (Oost Afrika)

E-mail adres (zowel programma als persoonlijk): kitaleaidsprogramme@gmail.com

Donaties zijn welkom op: bankrek.nr: 5160239 t.n.v. STG VRIENDEN KITALE AIDS PROGRAMME of nr.1066957 t.n.v. MILL HILL MISSIEHUIS OOSTERBEEK t.b.v. "Kitale AIDS Programme" of t.b.v. "Jacinta van Luijk" (voornaam voluit). ANBI erkend.

ons werk wordt gesteund door

